

Teatret være i Fred. Nu beklager jeg, at Teatret og dets Ledelse ikke kunne lade os være i Fred, og derfor maa man selvfølgelig komme ind paa en Forhandling af det Spørgsmaal, der er rejst af Teatrets egen Ledelse.

Hvad den økonomiske Side af Sagen angaar, viser det sig, at i de 5 Aar, der nu ere forløbne, har Teatret i 1902—03 haft en Indtægt af 810,267 Kr. 51 Øre. Heri er altsaa indbefattet de 125,000 Kr., der ere ydede af Statskassen. Teatret havde det nævnte Aar en Udgift af 953,061 Kr. 79 Øre, altsaa et Underskud af 142,794 Kr. 28 Øre. Men i de følgende Aar ere Teatrets Indtægter stegne, og man kan glæde sig over, at Teatret i hvert af de følgende Aar i Stedet for Underskud har haft et Overskud. I 1903—04 havde Teatret en Indtægt af 919,430 Kr. 29 Øre, en Udgift af 879,943 Kr. 81 Øre, altsaa et Overskud af 39,486 Kr. 48 Øre. I 1904—05 var Teatrets Indtægt 950,552 Kr. 06 Øre og dets Udgift 912,513 Kr. 80 Øre, altsaa et Overskud af 38,038 Kr. 26 Øre. I 1905—06 var Teatrets Indtægt 927,230 Kr. 87 Øre, dets Udgift 910,519 Kr. 44 Øre, altsaa et Overskud af 16,711 Kr. 43 Øre. I 1906—07 var Indtægten stegen til 1,003,563 Kr. 98 Øre, medens Udgiften var 947,571 Kr. 29 Øre, altsaa et Overskud af 55,992 Kr. 69 Øre. Det viser sig altsaa, at i økonomisk Henseende er der ikke Grund til at anke over Teatrets Forhold, idet man selvfølgelig gaar ud fra, at Teatrets Styrelse ikke har forsømt de nødvendige Vedligeholdelser og Nyanskaffelser, som hvert Aar ere en Følge af Teatrets Drift, skønt derom ved jeg ikke noget bestemt og kan derfor ikke udtale mig. Men jeg forudsætter kun, at Teaterbestyrelsen holder Teatrets Materiel i forsvarlig Orden og Stand. Det blev ved Loven af 13. Marts 1903 tilladt Bestyrelsen at anvende af Overskuddet indtil 50 pCt. til Fordeling mellem Embedsmænd og Funktionærer, medens Resten skulde opspares i en Reservefond. Der er i de 4 sidste Aar henlagt følgende Summer til Reservefonden: for 1903—04: 39,486 Kr. 48 Øre, som var hele det Aars Overskud, i 1904—05 er der henlagt 28,038 Kr. 26 Øre til Reservefonden, i 1905—06 er der henlagt 8,711 Kr. 43 Øre og i 1906—07 35,992 Kr. 69 Øre, alt i alt i de sidst forløbne 4 Aar 112,228 Kr. 86 Øre, som altsaa udgøre Teatrets nuværende Reservefond. Af den Tantieme, som Bestyrelsen har Lov til at anvende, er der i Aaret 1904—05 til Teatrets Embedsmænd og Funktionærer anvendt 10,000

Kr., i Aaret 1905—06 8,000 Kr. og i det sidst forløbne Regnskabsaar 20,000 Kr., altsaa ialt 38,000 Kr.

Medens der altsaa efter mit Skøn ikke, hyerken fra Teatrets eller fra Rigsdagens Side, kan være noget at indvende med Hensyn til det økonomiske Resultat, der er kommet ud af den nuværende Ordning, beklager Teaterdirektøren, at Teatret i kunstnerisk Henseende er ilde stedt under de nuværende Forhold, og det, han da særlig klager over, er, at Operaen er ved at sætte Skuespillet paa Døren, Operaen bemægtiger sig saa godt som udelukkende Interessen, og da Teatret er bygget for Skuespillet Skyld, finder Direktøren det i og for sig urimeligt og uforsvarligt, at Forholdet er saaledes nu, at medens Operaen tidligere stod i Skygge for Skuespillet eller i alt Fald kun ved Siden af Skuespillet, er det nu Operaen, der i særlig Grad interesserer Publikum og lægger Beslag paa Teatrets Interesser. Jeg spørger, og jeg mener jeg spørger med Rette: Hvem retter Direktøren for det kongelige Teater denne Anke imod, Anken over den uheldige kunstneriske Ledelse og de uheldige kunstneriske Forhold, der have udviklet sig under den nuværende Tingenes Tilstand? Teatrets Direktion kan fornuftigvis ikke rette nogen Anke mod dette høje Ting eller mod Rigsdagen overhovedet, da Rigsdagen i 5 Aar ikke har befattet sig med denne Sag. Jeg antager heller ikke, at Direktionen retter nogen Kritik mod den højtærede Minister, thi saa vidt mig bekendt, har den højtærede Minister været meget liberal overfor Teatrets Direktion og har ladet den have al mulig Frihed med Hensyn til Teatrets kunstneriske Ledelse. Jeg ser derfor ikke rettere, end at det er en Anke, som Teatrets Direktør retter mod sig selv, thi det er Teaterdirektionen og den alene, der Uge efter Uge fastsætter det Repertoire, hvorefter der skal spilles paa det kongelige Teater. Det er Teaterledelsen selv, der fastsætter, i hvor mange Aftener om Ugen der skal opføres Skuespil, og i hvor mange Aftener der skal opføres Operaer. Og naar det er saaledes, at Operaen synes i de forløbne Aar at have vundet en svær Overvægt over Skuespillet, er det Teaterdirektionens Skyld og dens Skyld alene.

Teaterdirektøren mener, at der er ingen Udvej uden den ene, at Staten opfører et Teater til foruden det, vi have. Det mener Flertallet ikke at kunne gaa ind paa. Det kan i og for sig være Tvivl underkastet, om det overhovedet er Statens Sag at give sig af med Teaterdrift. Men